ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

«ΔΩΡΟ ΖΩΗΣ»: ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΖΗΛΕΨΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟ ΑΝΤΙΣΤΟ

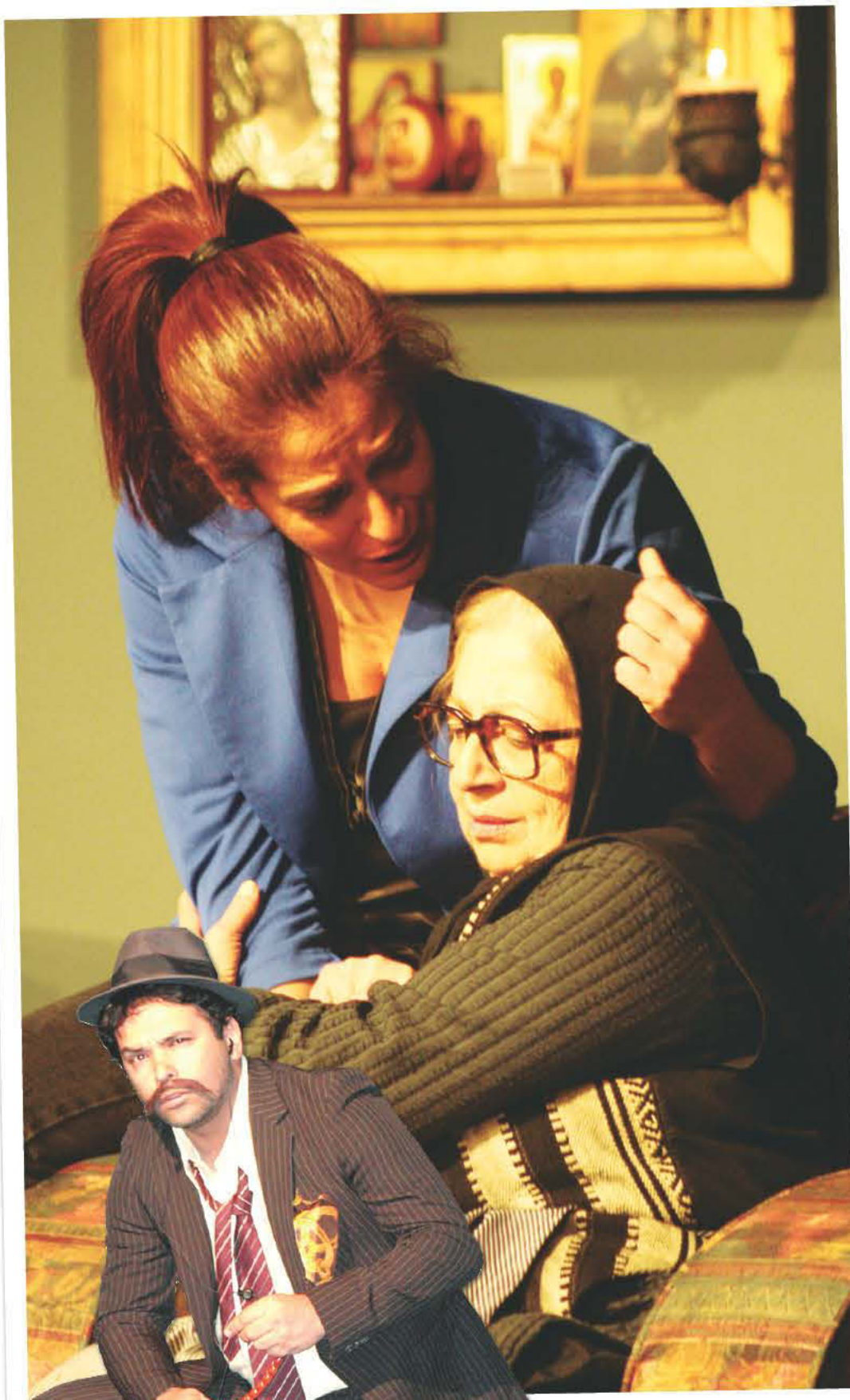

INFO

ΣΕΝΑΡΙΟ:
Μέλπω Παπαδοπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:
Σταύρου Οικονομίδη
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ:
Ευανθία Τσαβαλά
Με Αγγλικούς Υπέρτιτλους
ΠΟΤΕ: 2 - 11 Αυγούστου 2013, Παρασκευή & Σάββατο 8μμ, Κυριακή 5μμ
ΠΟΥ: Μαντουρίδειον Θέατρο, Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Building 36, 142 Addison Road Marrickville
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ & ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ:
Μέλπω 9519 8104,
Εβελιν 0413 989 007
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ:
$20 & $15 μειωμένο
ΠΑΙΖΟΥΝ: Νατάσα Καστελλορίου, Άκης Καστελλορίου, Νικολέττα Γεωργίτση, Ευανθία Τσαβαλά Χριστίνα Καλλίγα, Κική Μπέττι, Γιώργος Δήμας, Ευφροσύνη Πασχάλη, Χάρης Τσαβαλάς Γιάννης Νταβίσκας, Λιάνα Βερτζάγια, Δημοσθένης Διαμάντης

«Μοίρασαν» δώρα οι θεατράνθ

Κάθ οδόν προς το Μάρικβιλ και το γνωστό θεατράκι επί της Adisson Rd είχα ήδη αποφασίσει να γράψω καλά λόγια για την παράσταση «Δώρο Ζωής» που ανεβάζει το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας. Αφενός με αφορμή την σπουδαιότητα των μηνυμάτων που προσπαθεί να περάσει το συγκεκριμένο έργο στην ελληνική παροικία – ενημέρωση του κοινού για μια από τις μάστιγες της εποχής μας και πιο συγκεκριμένα τον καρκίνο του μαστού- και αφετέρου επειδή θεωρώ επιβεβλημένη την πάσης μορφής βοήθειας που βασισμένες στον κόπο και το πάθος κάποιων -επί το πλείστο ερασιτεχνών- συμπαροίκων, λειτουργούν ως χοντρές σταγόνες βροχής στην πολιτιστική έρημο της μικρής μας κοινωνίας. Δύο σχεδόν ώρες αργότερα αποχώρησα από το «Μαντουρίδειον Θέατρο» όχι μόνο ψυχικά «ανεβασμένος» χάρη στα όσα είχα παρακολουθήσει, αλλά και ευχαριστημένος –εν μέρει και ανακουφισμένος- γνωρίζοντας πλέον πως δεν θα χρειαζόταν να υπερβάλω χρίζοντας την παράσταση ως σχεδόν αψεγάδιαστη.

Τα μελανά σημεία του συγκεκριμένου έργου ήταν απειροελάχιστα και ανάξια αναφοράς, σε αντίθεση με τα πολλούς κρυμμένους άσους στο μανίκι: στρωτό και ευφάντασιο σενάριο που αμφιταλαντεύεται θεσπέσια ανάμεσα στην κωμωδία και το δράμα (ξεκαρδιστικό το πρώτο μέρος, σαφώς περισσότερο συγκινητικό το δεύτερο), μεστές ερμηνείες από άπαντες, γρήγορες οι πολλές εναλλαγές σκηνικών, και όπως πάντα αψεγάδιαστη και υποδειγματική σκηνοθεσία από τον μετρ του είδους Σταύρου Οικονομίδη.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι τα δύο σημεία στα οποία το έργο έκανε «κοιλιά» (όχι από ανικανότητα της σεναριογράφου Μέλπως Παπαδοπούλου, ούτε και από την πλευρά των ηθοποιών, αλλά λόγω των ειδικών συνθηκών της εν λόγω παράστα και της επιβεβλημένης – από τους « ρηγούς» του Health Department του Cancer Council- χρήσης των στών ιατρικών όρων) όχι μόνο πέ σαν απαραίτητα από το κοινό, α έγιναν δεκτά και με ενθουσιασμό.

Προσωπική εκτίμηση του γράφο είναι πως το έργο «Δώρο Ζωής» μ ρεί κάλλιστα – με κάποιες ανεπαίσ τες σχεδόν προσθαφαιρέσεις- να θεί επάξια τουλάχιστον σε μια από πολλές ανεξάρτητες θεατρικές σκη της Αθήνας. Και επειδή απομένο τρεις μόλις παραστάσεις, θα συνισ σα στο θεατρόφιλο – και όχι μόνο- ν νό της παροικίας να επιστεύσει κα προμηθευτεί έγκαιρα εισιτήρια.